

Sygn. akt IV.U 223/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Wulw-Kondej

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 r. w Krośnie

sprawy z wniosku L. P.

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania**

o Niepełnosprawności w Województwie

(...) w R.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności małoletniego K. P.

na skutek odwołania **L. P.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania

o Niepełnosprawności w (...)

w R.

z dnia 6 kwietnia 2016 roku numer sprawy: (...)

I. **zmienia** zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) w R. z dnia 6 kwietnia 2016 r. numer sprawy: (...) w części i **ustala**, że symbolem przyczyny niepełnosprawności stopnia lekkiego jest 12-C, niepełnosprawność istnieje od wczesnego dzieciństwa oraz małoletni **K. P.** wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki;

II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 223/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 sierpnia 2016 roku

Orzeczeniem z dnia 6 kwietnia 2016 roku nr sprawy: (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) w R. uchylił orzeczenie wydane przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. w dniu 5 lutego 2016 roku nr : (...) w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach i orzekł :

II – symbol przyczyny niepełnosprawności – 02-P,

IV niepełnosprawność istnieje od 7 roku życia,

6) nie wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki.

W uzasadnieniu Wojewódzki Zespól podał, że ustalenia powiatowego zespołu w powyższym zakresie były sprzeczne z dokumentacją medyczną.

Przedmiotowe orzeczenie zaskarżyła wnioskodawczyni L. P. – przedstawiciel małoletniego K. P. podnosząc, że syn spełnia przesłanki do przyznania mu umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Wskazane orzeczenie nie zawiera wskazania dowodów, na których oparł się organ wydający decyzję, dlatego uznał je za wiarygodne oraz dlatego innym dowodom odmówił wiary.

Odpowiadając na odwołanie Wojewódzki Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. podał, że ocena stanu zdrowia małoletniego uzasadnia zaliczenie jego do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Jego stan zdrowia daje mu możliwość pełnienia ról społecznych samodzielnej egzystencji. , nie wymaga zapewnienia mu czasowej lub częściowej pomocy innych osób . Dlatego małoletni został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim o symbolu schorzenia 02-P do 28 lutego 2018 r. .

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń:

Biegli sądowi z zakresu psychologii i psychiatrii w opinii z dnia 20 czerwca 2016 r. rozpoznali u K. P. zespół (...), który jest całościowym zaburzeniem rozwojowym mieszczącym się w spektrum autyzmu. Przejawia zaburzenia w sferze relacji społecznych. Zaburzona jest komunikacja pozawerbalna. Ma trudności z wytwarzaniem i odbiorem prawidłowej odpowiedzi emocjonalnej. Kontakt z nim jest formalny. Dość szybko się frustruje. W toku dotychczasowych oddziaływań terapeutycznych polepszyło się jego funkcjonowanie społeczne – rzadziej ulega sytuacjom stresowym, potrafi się kontrolować. Wymaga dalszej pracy terapeutycznej. Zdaniem biegłych K. P. należy zaliczyć do lekkiego stopnia niepełnosprawności, symbol schorzenia 12-C, od wczesnego dzieciństwa. Wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki.

Dowód : opinia z dnia 20.06. 2016 r. k.29-32,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt Wojewódzkiego Zespołu w R. oraz pisemnej opinii biegłych sądowych.

Sąd podzielił pogląd wypływający z opinii biegłych, albowiem jest ona wyczerpująca, została sporządzona w oparciu o wszelki dostępny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby kwestionowanie przez Sąd wiarygodności oraz rzetelności i kompletności przedmiotowych opinii.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123 poz.776 ze zm./ ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

1)znaczny;

2)umiarkowany;

3)lekki.

Zgodnie z **art. 4 ust.3** ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123 poz.776 ze zm./ - do **lekkiego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych

z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W niniejszej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłych sądowych K. K. – psycholog oraz T. A. - psychiatry, którzy stwierdzili w swych opiniach, że K. P. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim symbol schorzenia 12-C. K. P. cierpi na zespół (...), który jest całościowym zaburzeniem rozwojowym mieszczącym się w spektrum autyzmu. Przejawia zaburzenia w sferze relacji społecznych. Zaburzona jest jego komunikacja pozawerbalna. Ma trudności z wytwarzaniem i odbiorem prawidłowej odpowiedzi emocjonalnej. Dość szybko się frustruje. Jednakże efekty przynosi prowadzone z nim zajęcia terapeutyczne, które polepszyły jego funkcjonowanie społeczne – rzadziej ulega sytuacjom stresowym, potrafi się kontrolować. Wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki.

Zarzuty wnioskodawczyni do opinii biegłych nie mogą zostać uwzględnione, ponieważ fakt, że wnioskodawczyni nie rozumie pewnych stwierdzeń, nie oznacza, że są one nieprawidłowe, a wnioskodawczyni nawet nie podała, na czym miało polegać przeinaczenie przez biegłych pewnych stwierdzeń wnioskodawczyni przekazanych w wywiadzie.

Mając powyższe na uwadze Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie i ustalił, że małoletni K. P. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim kodu niepełnosprawności 12-C, od wczesnego dzieciństwa. Wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki.

W pozostałym zakresie sąd oddalił odwołanie.

Sędzia